

DÁLAVA

OVER THE HILLS

DOBRODRUŽNÁ VÝPRAVA NA DALEKÝ VÝCHOD I DO VLASTNÍ MINULOSTI.
AN ADVENTUROUS JOURNEY TO THE FAR EAST AS WELL AS INTO ONE'S OWN PAST.

SYNOPSIS — SYNOPSIS

Dálava. Dva tisíce osm set padesát dva kilometrů mezi Brnem a Divějevem, mezi Východem a Západem, mezi otcem a synem. Tak daleko, tak blízko. Vít a jeho syn Gríša se před koncem prázdnin vydávají na dlouhou cestu do Ruska. Jen co nastoupí do auta, syn si hned nasazuje sluchátka a otec se noří do vzpomínek. Ani tak ale nemůžou jeden druhému uniknout. Je tu však jedna možnost, která je může opět sblížit – společné pátrání. Jenže co skutečně hledají?

A great distance. Two thousand eight hundred fifty-two kilometres between Brno and Divevevo, between the East and the West, between father and son. Far away, so close. At the end of summer holiday Vít and his son Grisha set off for a long journey to Russia. As soon as they get in the car, son puts his headset on and father immerses himself into memories. Still the two cannot escape one another. But there is one thing that can bring them close once again – a joint search. But what are they actually searching for?

AUTORSKÉ KOMENTÁŘE — AUTHOR'S COMMENTARIES

KE SCÉNÁŘI — AS A SCRIPT WRITER

Je to už bezmála pět let, co jsme se nad příběhem Víta Kalvody začali společně potkávat. Jeho osobnosti i vyprávěním o tom, jak se stal příliš mladým otcem od rodiny, jsme byli od první chvíle fascinováni. Vítova upřímnost, vtip, smysl pro detail, schopnost zkratky nám připadaly jedinečné. Navíc se v jeho příběhu nenásilným způsobem zrcadlila spousta důležitých otázek, s nimiž se naše generace

uplynulých dvacet let potýká. Že se z praktikujícího zenbuddhisty a rozevlátého „hledače“ může během chvíle stát agilní finanční poradce v pečlivě nažehlené košili, bylo jen jedním z mnoha paradoxů, nad kterými jsme žasli. Odysea jeho rodiny na nás působila jako jedna velká laboratoř, v níž se odvážně experimentuje s rozličnými možnostmi života. A výsledky těchto pokusů pro nás představovaly nesmírně bohatý scénářistický materiál. Dlouho jsme se je pak snažili vtělit do podoby hraného filmu a napsali několik verzí příběhu. Nikdy jsme s nimi ale nebyli úplně spokojeni. Živelnost, neokázalost i jistou sveřepou sílu Vítova vyprávění se nám do scénáře nepodařilo přenést v té míře, jakou bychom si představovali. Po čase nám došlo, že nejsilnější dílo nevznikne s herci, ale se skutečným Vítem a jeho synem Gríšou. Rozhodli jsme se, že společná cesta této dvojice do Ruska za druhou polovinou rozpadlé rodiny se stane páteří filmu. Věřili jsme, že se v jejím průběhu může odehrát a znovu zpřítomnit vše podstatné z jejich společného osudu. Sice v jednoduché a intimní, ale o to intenzivnější, podobě. A to se, domníváme, nakonec i stalo.

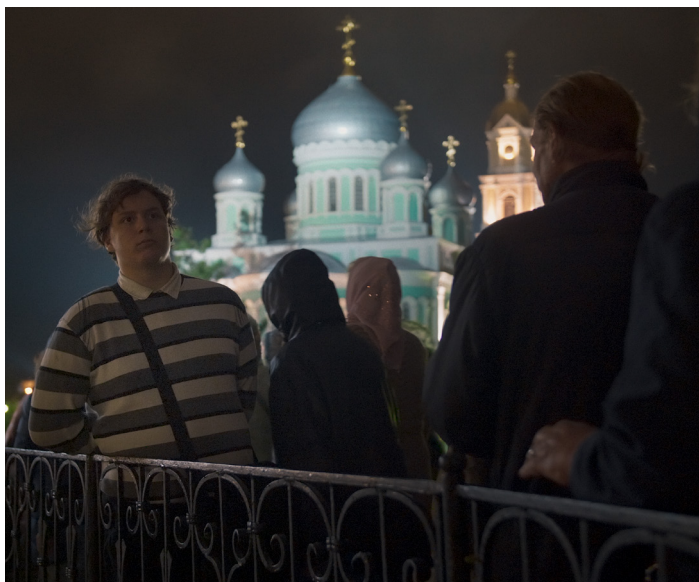
It has been almost five years since we started to meet over Vít Kalvoda's story and from the very beginning we have been captivated by his personality and his story about how he became a father way too early. Vít's openness, wit, sense of detail and ability to get to the point swiftly were quite unique. Also his story naturally reflected a great deal of important issues which our generation has had to deal with for the past twenty years. Witnessing this exuberant "seeker" who practices Zen Buddhism turning into an enterprising financial advisor in an impeccably ironed shirt was one of many paradoxes which held us in awe. The odyssey of his family seemed to us like one big laboratory which boldly experiments with various possibilities of living. And the results of those experiments presented an immensely rich material for a script. We spent a long time trying to work those results in a form of a feature film

and wrote several versions of the story. But none of the versions felt right. We never managed to transfer a sufficient amount of the spontaneity, unpretentiousness and a certain fierceness of Vít's storytelling into a film script. Later we realized that the strongest impact will never be delivered by actors, only real Vít and Grisha can do the job. We decided that these two guys' journey to Russia to meet the second half of their broken-up family will become the backbone of the film, and hoped that all the important details of their fate could come to life in the course of the trip. Its shape might turn out simple and intimate but that's what could make the whole experience even more intense. And we think it did.

— *Martin Mareček, Tomáš Bojar*

K REŽII — AS A DIRECTOR

„Tito jsou otcové naši“ je název litografie se sv. Cyrilem a Metodějem, visící v obývacím pokoji rodného domu našeho hrdiny. Je to jeden z podstatných počátečních výjevů filmu. Vít se sklopeným pohledem sedí na svém oblíbeném gauči přímo pod tímto obrazem. Ztišení, soustředění a rozpomínání. Asi každý má takové místo i podobně důležitý obraz, který ho od malička provázel. „Tito jsou otcové naši“ byl také dlouho pracovní název filmu, který pomáhal držet se tématu. Soustředil v sobě konkrétní detail příběhu i zobecňující rámec dotýkající se otcovských figur a motivů, které na nás doléhají v dnešní společnosti. Obliba autoritativních politiků a siláckých řešení na jedné straně, na druhé vědomí, že polovina manželských svazků končí po pár letech rozvodem a mezilidské vztahy protékají vírem neustálých změn. Jakými otci pak budou naši synové? Dostali jsme jedinečnou možnost sledovat Vítka a Gríšu, tátu se synem, kteří vyražejí na důležitou, dalekou návštěvu. Plní nejistot, škobrtání,

ale i upřímného odhodlání. Ve střihně se nakonec zrodila křehká filmová elegie za jednu rodinu, která se pokouší překlenout propast mezi láskou a ztrátou, mezi nitry i světadílý. Dálava zblízka.

“These are fathers of ours” is a title of a litho depicting Cyril and Methodius which hangs in the living room of our main character's native home. It is one of very important opening scenes of the film. Vít is sitting on his beloved couch right underneath this picture, his eyes cast down. Quiet, concentrated, remembering. I guess all of us have our own place like this, as well as our own pictures which have been of a great importance for us since our childhood. “These Are Fathers of Ours” had also been a working title of our film for quite long time and it helped us stick to our topic. This working title covered a particular detail of the story as well as a general frame concerning father figures and motives which affect us in today's society. On one hand there is the popularity of authoritative politicians and macho solutions, on the other hand we are aware of the fact that half of all marriages fail after a few years and human relationships keep flowing through a whirlpool of permanent changes. What kind of fathers will our sons turn into? We had a unique opportunity to watch Vít and Grisha, father and son who set off for an important, faraway visit. Full of uncertainties, stumbling as well as showing a sincere determination. In the editing room there was born a fragile film elegy for a family striving to bridge the gap between love and loss, between inner selves and continents. Faraway from up close.

— *Martin Mareček*

MARTIN MAREČEK

VYBRANÁ FILMOGRAFIE
— SELECTED FILMOGRAPHY

Javor 98 - Maple 98 (1998, krátký / short)

Hry prachu – Dust Games (2001)

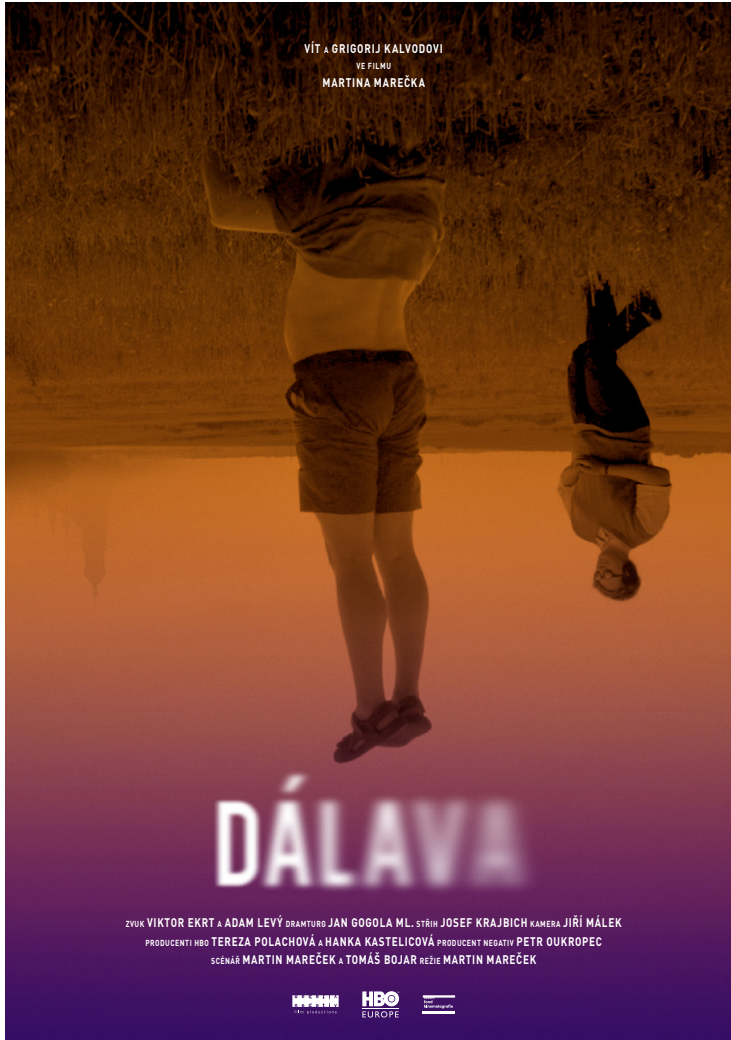
Domov můj... – Home Within... (2003, krátký / short)

Zdroj – The Source (2005)

Auto*Mat – Auto*Mate (2009),

Pod sluncem tma – Solar Eclipse (2011)

Dálava – Over the Hills (2019)

DÁLAVA — OVER THE HILLS

78 min / barevný – colour / DCP

REŽIE — DIRECTOR
Martin Mareček

SCÉNÁŘ — SCREENPLAY
Martin Mareček, Tomáš Bojar

KAMERA — DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY
Jiří Málek

STŘÍH — EDITOR
Josef Krajbich

ZVUK — SOUND
Viktor Ekrt, Adam Levý

PRODUCENTI — PRODUCERS
Petr Oukropec
Tereza Polachová
Hanka Kastelicová

negativ
film productions

HBO
EUROPE

stavni
fond
kinematografie

INTERNATIONAL RELATIONS

Negativ s.r.o., Daniel Vadocký
Ostrovní 30, Praha 1, 110 00, Czech Republic
daniel@negativ.cz, +420 777 697 543
www.negativ.cz